



KRISTALLENS VÄKTARE

Elev 1

Kapitel 1

-Shanks, du har försovit dig igen! ropa mamma.

Shanks reser sig upp sakta och tänkte att det skulle vara en helt vanlig måndag, men han visste inte vad som väntade honom idag. Han hoppade upp från sin säng och slängde på sig sina kläder.

-Har du pluggat till matteprovet idag Shanks?
undrade mamma.

- Ja, sa Shanks med en tveksam röst eftersom att han inte ville ljuga men om han hade sagt sanningen hade han fått skäl.

Han gick ner för trapporna för att äta, han tänkte göra en macka men när han öppnade kylskåpet så blev hans huvud så tung att han knappt kunde stå upp. Han använde den kraft han hade kvar för att kalla på sin mamma.

-Mamma! skrek Shanks med rädsla i sin röst.
Shanks mamma rasade ner för trapporna och
sprang till Shanks snabbt så att man nästan inte
kunde se henne.

När mamma kom fram till han så kollapsade
Shanks in i hennes famn. Hans mamma bärde



honom till bilen för att köra honom till akuten. Det va inte lätt men hon lyckades bära honom hela vägen.

-Full fart framåt! Ropa mamma och börja gassa. Shanks ögonlock började stänga av sig själv, han försökte öppna dom men det gick inte. Hela hans kropp börja slappna av och han svimma...

Kapitel 2

Shanks ögon öppnades sakta och så märkte han att han var i någon slags hall. Han var chockad och rädd men visste att det var en dröm så han nöp sig själv i armen, det gjorde väldigt ont men inget hände. Det var facklor på väggen som



ledde till en massiv dörr. Shanks gick fram till dörren. När han kom fram till den såg han massa gamla runor som var inristade i dörren och det fanns en svag doft av aska. Shanks tvekade om han skulle öppna dörren, men han samla ihop allt mod han hade kvar och öppnade den.

Dörren gnisslar, Shanks blir förskräckt och stänger ögonen. Det var tystnad, Shanks öppnade ögonen och gick in med skakiga steg. Det var ett stort runt rum som var helt tomt. -Hallo, är någon där, ropa Shanks! Shanks fick inget svar. Han ser en till dörr på andra sidan rummet som såg nästan exakt som den dörr han kom ifrån. Shanks går mot dörren men det kändes som att dörren var så långt ifrån honom.

Det var då han märkte att dörren flyttades längre och längre ifrån Shanks desto mer han gick mot

dörren. Shanks försökte att springa ikapp dörren men det gick inte. Shanks var trött efter han sprungit så mycket, så han bestämde att han skulle gå tillbaka till hallen. Han suckade och vände sig om. Han började gå tillbaka men sedan hörde han ett ljud bakom sig. Shanks kollade bakom sig och märkte att dörren flyttat sig närmare honom. Shanks började springa ifrån dörren och dörren började komma mot honom i hög fart. Shanks stannade i sista sekunden och dörren stannade precis bakom honom. Shanks hörde ett ljud bakom dörren. Han lade sitt huvud mot dörren och hörde sprakande eld.

Kapitel 3

Dörren exploderade och Shanks föll ner på marken. Det pep i hans öron, men han ställde sig upp ändå. Det var massa rök och damm efter explosionen som blockerade Shanks syn. Han gnuggade sina ögon och såg en skuggig figur komma ut från röken.

-Vem är du, frågade Shanks? Han får inget svar. Röken la sig och Shanks såg figuren.



Det var en pojke som såg ut att vara lika gammal som han själv. Pojken hade långt orange hår och vinröda ögon. Han hade gula kläder som var slitna. Pojken hade brännmärken överallt. Men det som var mest märkligt med pojken var att han hade ett halsband med en stor röd och gul kristall.

-Vad vill du mig, undrade Shanks? Ännu en gång fick Shanks inget svar.

Pojken la ihop sina händer och när han lyfte upp dem igen var det en eldboll emellan hans händer. Han gör sig redo att skjuta den mot Shanks och Shanks tror att detta var slutet för honom. Eldbollen skjuts och Shanks stänger sina ögon. Han känner att värmen av eldbollen kommer närmre och närmre. Shanks blev blöt. Han öppnade ögonen och såg vatten överallt. Han

tittar ner på sina händer och ser vatten flytta runt dem. Då märkte Shanks att han har vatten krafter. Han riktar sina händer mot pojken och då skjuts vattnet med hög tryck mot honom. Pojken puttats hårt på vägen och trillar ner på marken.

Pojken var skadad och Shanks visste inte vad han skulle göra. Efter mycket tveksamhet bestämde han sig för att hjälpa pojken. Shanks gick fram till han och hjälpte honom upp.

-Varför attackerade du mig, frågade Shanks?

-Det är så det är här, svarade pojken.

-Vad menar du, sa Shanks?

-Om man inte attackerar först blir man attackerad, förklarade pojken.

-Jag fånga aldrig ditt namn, sa Shanks.

-Mitt namn är Vulcan. Vad är ditt namn, undrade Vulcan?

-Mitt namn är Shanks, svarade Shanks.

-Shanks, du är väldigt stark och modig. Kan du snälla hjälpa mig beseгра Olgar. Han har fångat tagit min familj. Jag har försökt göra det själv men han är den starkaste av alla troll. Men med hjälp av dina krafter tror jag att vi kan beseгра honom. Så vad säger du, kan du hjälpa mig, frågade Vulcan?

Kapitel 4

-Ja, det kan jag, svarar Shanks bestämt. Vulcan drar upp ett ihopvikt papper från sin ficka.

-Vad är det, frågade Shanks?

-Det är en karta, svarade Vulcan.

-Får jag se, undrade Shanks?

-Absolut, sa Vulcan. Shanks går fram till Vulcan och ställer sig bredvid honom. Vulcan sträckte ut sin hand och pekade på kartan.

-Här är vi just nu, i coloseumet, sa Vulcan.

-Ok, var är Olgar då, frågade Shanks? Vulcan pekade på en annan plats på kartan. Bara genom att se bilden på kartan där Olgar befann sig visste Shanks att det var ett ställe där ondska fanns.

-Där är Olgar, i mörkrets träsk, svarade Vulcan.

-Den snabbaste vägen att komma dit är att gå igenom Dödens rike, sedan gå över döds kallens bro och efter det måste vi gå igenom nästan hela



mörkrets trask för att komma fram till Olgars palats.

-Hur lång tid tar det, undrade Shanks?

-Om vi har tur så tar det kanske 3 eller 4 dagar, svarade Vulcan.

-4 dagar, ropade Shanks!

-Ja, och om vi inte börjar nu kommer det ta 5 dagar, sa Vulcan. Då började deras äventyr.

Shanks och Vulcan kommer ut ifrån colosseumet och började vandra mot Olgar. De kommer långt men det blev mörkt ute, så Vulcan packar upp ett tält som dom sedan bygger upp och sover i.

Shanks vaknar mitt i natten på grund av att Vulcan snarkade högre än ett vulkanutbrott. Han kollar runt och ser att tältet var omringat av skuggiga figurer. Han väckte Vulcan och de gick ut från tältet redo för en strid. Det var inga figurer det var stora stenar.

-Dessa stenar var inte här när vi la upp tältet,
flämtade Shanks!

-Detta är inte vilka stenar som helst, det är
förbannelse stenar, sade Vulcan.

-Vad gör dom här, undrade Shanks?



-Dom är här för att en andebesvärjare har lagt en förbannelse över oss, svarade Vulcan.

-Vad för förbannelse, frågade Shanks.

-En förbannelse som får skelett att vilja döda oss. Vi måste gå in och ut från Dödens rike så snabbt som möjligt, sade Vulcan. Vulcan tar upp två magiska tabletter från sin väska som ger energi, han äter en och kör den andra in i Shanks mun. Shanks spydde nästan eftersom att den smakade som spy. Shanks kunde känna energin flyga igenom hans kropp. Han började springa snabbare och snabbare. Shanks och Vulcan sprang på ungefär 50 kilometer i timmen. De kommer in i Dödens rike och allt är så mörkt. Det var dimmigt, skelett överallt och en doft som luktade så illa att man inte kunde förklara det. Shanks fick rysningar men han hade tur eftersom att han sprang så snabbt att han inte kunde känna lukten.

-Stopp, ropar Vulcan! De stannar och ett gäng skelett hoppar ner från ett högt träd. De rusade rakt mot Vulcan. Shanks fokuserade på vatten och lyckades skjuta en stor våg mot skeletten. De blev puttade iväg som gav Shanks och Vulcan en möjlighet att fly. De började springa i full fart, men det var inte över än, de hade kommit fram till Dödens bro. Shanks och Vulcan bromsade i sista sekunden. De glider fram och stoppade precis vid kanten.

-Det var nära ögat, vi trillade nästan 700 meter, sade Vulcan.

- Vad gör vi nu, frågade Shanks oroligt?

-Vi går över bron, svarade Vulcan. De blev redo för att springa över men energin tog slut. De trillar omkull men de ställer sig snabbt upp igen för att en armada av skelett sprang mot dem. Bron gungade och det var svårt att hålla balansen. Skeletten var inte långt bakom dem

och gick också på bron. Det var för mycket vikt och bron hållde på att rasa. Vulcan tar ner händerna och sprutade ut eld och sedan flög han upp som en raket. Shanks försökte göra detsamma men han kunde inte riktigt få till det. Bron rasade och Shanks trodde att det var över för honom men ännu en gång klarade han sig genom att Vulcan flög ner och fångade honom. De flyger upp och landar säkert. Då märkte Shanks något underligt.

-Varför blev det ljus ute nu helt plötsligt, frågade Shanks?

-För att vi gick över bron så är vi i Mörkrets träsk, men när vi inte hade gått över bron var vi fortfarande i Dödens rike. Det är alltid mörkt där det spelar ingen roll vad klockan är, svarade Vulcan. De började gå längre in i Mörkrets träsk. Det var fuktigt överallt, marken var mjuk och det fanns en livlig doft som lugnade ner Shanks och

Vulcan. Det var dåliga nyheter eftersom Vulcan behöver vara arg för att kunna använda sina eld krafter. Sedan hörde de ett stort vrål. De blev rädda, men märkte sedan att det var Shanks mage.

-Jag är vrålhungrig, vi har inte ätit på 2 dagar, flämtade Shanks!

-Ok, vi går och letar efter oompa bär. De finns i träd, sa Vulcan. De delade upp sig, Shanks gick höger och Vulcan gick åt vänster. Shanks glömde fråga hur bären såg ut, allt han visste var att de befann sig i träd. Han letade och letade men han hade ingen tur. Han skulle precis vända sig om och gå tillbaka men så såg han något som gnisslade bakom några buskar. Det var en blå kristall, den var jättevacker. Shanks tittade på kristallen och tyckte att den såg väldigt mycket ut som den kristallen som Vulcan hade på sitt

halsband. Han rusade tillbaka och mötte Vulcan där de delade upp sig.

-Titta vad jag hittade, sade Shanks.

-Wow! Det är en vattenkristall. Den kan ge dig extra kraft, men det kan vara farligt för att så mycket kraft är svårt att kontrollera, utbrista Vulcan! De fortsätter gå mot Olgars palats. På vägen dit hittade de ett träd fullt med oompa bär. De åt så snabbt som om bären skulle försvinna tills de var proppmätta och fortsatte vidare. Efter två timmar kom de fram till palatset. Det var ett stort och mäktigt palats som var täckt av mossa. Det var vakter vid ingången så de smög runt om palatset och gick in genom en öppen fönsterruta på baksidan. Shanks och Vulcan letade efter Olgar men när dom gick in i storsalen såg de honom.

Kapitel 5

Kapitelrubrik

Olgar var minst 5 meter lång. Han hade långa spetsiga öron med guldiga örhängen. Han hade en grön muskulär kropp. Hans ögon var gröna och massiva. Han hade ett svart linne och mjukisbyxor på sig. Han hade en stor rund näsa med finnar på. Han vände sig om sakta.

-Vad gör ni här, frågade Olgar med en mörk och läskig röst?

-Vi är här för att besegra dig och frigöra alla dina fångar, svarade Shanks argt.

-Lycka till, haha, skrattade Olgar.

Shanks börjar striden med en våg. Olgar hoppade över vågen som om det var ett hopprep.

-Varför gör du inget Vulcan, frågade Shanks?

-Jag har fortfarande inte byggt upp min ilska så jag kan fortfarande inte använda mina eld krafter,



svarade Vulcan!

-Är det allt ni har, fnissade Olgar.

-Nej, det är det inte, ropade Shanks. Han slår ihop sina händer framför sig och skjuter en stråle av vatten som hade jättestort tryck.

Olgar vänder sig om så att strålen träffar hans rygg.

-Ahh, så skön massage, sa Olgar. Strålen tar slut.

-Erkänn bara, ni har ingen chans, ropa Olgar!

Olgar går fram mot dem med tunga steg, man kan känna vibrationerna från marken för varje steg han tar. Men denna gång trodde Shanks inte att det var över för honom.

-Vi har visat en chans, skriker Shanks! Han tar fram vatten kristallen och krossade den i hans hand. Han känner kraften flyta igenom hans vener. Shanks började sväva. Hans hår flöt upp som om han var under vatten och hans ögon lyste blå. Han lyfter händerna över huvudet och

en vattenboll framställer sig. Den började växa på sekunden. Olgar försökte attackera Shanks innan vatten bollen sköts. Men det var för sent. Vatten bollen som var flera tusen liter prickade Olgar i ansiktet. Han flyger in i vägen och trycktes sedan in i den. Olgar hade knäckt nästan alla ben i sin kropp och svimmade av smärta. Shanks flöt fram till Olgar och tog ut nyckeln till fängelset från hans ficka. Vulcan blev jättelycklig för att han äntligen skulle kunna vara med sin familj igen. De går till fängelset och låser upp låset. Hundratals varelser kommer ut från dörren men Vulcan ser inte sin familj. Sist men inte minst kom hans familj ut. De kramades alla med leenden på sina ansikten. Vulcans mamma gick fram till Shanks och gav honom en present som tack. Det var ett par magiska glasögon som gjorde en starkare och smartare. Shanks tåg på sig glasögonen men blev sedan snurrig i

huvudet, allt började snurra. Han kände sig svag och sedan svimmade han. Han vaknade i sin bil utanför ett sjukhus. Då märkte han att det var bara en dröm och han var tillbaka i den riktiga världen. Hans mamma öppnade dörren på bilen. -Herre gud, du är vaken. Men varför har du på dig glasögon, flämtade Shanks mamma. Det fick Shanks att tänka på två saker. Först tänkte han på att det kanske inte var en dröm och andra tänkte att han nu skulle han kunna klara matteprovet.

